

ri içerir. Burada yapılması gereken şey, kişinin kendisiyle ilgili tutumunu tamamen değiştirmesi ve kendisine farklı bir açıdan bakması gerekmektedir. Bunun için ise, şimdi içinde bulunduğu seviyeyi yani kendisini fark edemediği bu düzeyi terk etmesi gerekmektedir. İşte bu yüzden yanıltıcı ben öğretisi bu konuda yaşamsal bir öğreti taşır. Bu öğreti sayesinde yaşamdaki günlük problemleri daha rahat çözen ve içimizdeki gerçek bene ulaşarak, büyük kapasitemizi fark ederek özgür ve sınırsız varlıklar haline geliriz.

KENDİNİ GÖZLEMELİK

İlk önce, kendi içimizdeki yanıltıcı ve gerçek beni tanıdıktan sonra, ikinci adımımız; kendimizi günlük uğraşlarımız sırasında gözetleyip inceleyerek, içimizdeki yanıltıcı benleri kontrol altına almaktır. Kişi, yalnızca, birbiriyle çelişen ve zıt olan benler kitlesinden ibaret olduğunu görmediği sürece, gerçek bir varlık olamaz. Bu amaca yönelik kendini gözleme tekniği uygundur. Sözü ettiğimiz kişinin kendisini gözleyebilmesi için, kişiliğini ikiye bölüp, birini inceleyen diğerini incelenen olarak ayırması gerekmektedir. Birçoğumuzun yaşam boyu kullanmadığımız bu güç, aslında hepimizde vardır. İşte bu yeteneği, yani kişiliğimizin bir bölümünü kullanarak, sahte benlerden oluşan diğer kısmın ne yaptığını incelemeye tabi tutabiliriz. Bunu yaparken kendimizi anlama ve bilme yolunda uygulayabileceğimiz ilk adımı atmış oluruz. Çünkü, işleyişini görünceye dek, bugüne kadar yapmakta olduğu hataları tekrarlaması kaçınılmazdır. Kendimizi gözleme sayesinde, her zaman değişmez ve bütünsel olan bir varlık olmadığımızı görürüz ve de günlük davranışlarımızı şuurlu ve birer amaca yönelik olmadığını, yalnızca olaylar karşısında tepkilerden oluştuğunu ortaya çıkarırız. **Dikkatli bir kendini gözleme sonucu bu tespitin gerçekliğini görmemiz mümkündür. Aslında davranışlarımızın tamamıyla olaylara karşı gösterdiğimiz tepkilerden oluştuğunu kabul etmek zorundayız.** Örneğin; sabah uyandıığımızda eğer hava güzelse bu hoşumuza gider, eğer yağmurlu yada kar yağıyorsa, güne karamsar

ve olumsuz duygularla başlarız. Böylece o günümüz olaylara tepki göstererek geçer. Göstereceğimiz tepkiler de yine kendi yapımıza bağlıdır. Yalnızca olaylara tepki gösterdiğimizizi ve aslında tamamen mekanik varlıklar olduğumuzu fark etmek, kuşkusuz onurumuzu çok incitebilir. Ama kendimizi bilme yolunda incimezsek, şu andaki durumumuzdan kurtulamayız. İnsanın sadece bir mekanizma olduğunu ve bütün yaşantısının dışardan gelen olaylarla belirlendiğini savunan felsefeler, insanın kaderini değiştirmek için hiç bir şans tanımazlar. Çünkü, onlara göre; insan bir mekanizma içersinde doğar ve son gününe kadar olduğu gibi kalır, hatta klasik dinlerin inançlarına göre insan ne yaparsa yapsın kendisini düzeltmesi ve tanınması mümkün değildir. Çünkü yukarıda ellerin ulaşmadığı, gözlerin göremediği bir tanrı, insanın doğduğu günden öleceği güne kadar kaderini çizmiştir. Bu anlayışa göre, insan düşünmeyen bir varlık ve değişmeyen bir robottur. Burdaki esas amaç, uyuyan insanın sürekli uykuda kalmasını sağlayarak bilinçsizliğini sürdürmesi ve bu anlamda bir koyun sürüsü gibi yönetilmesini sağlamaktır. İnsan ve evren konusunu işlerken göreceğimiz gibi, varlıkların birliği teorisiyle İnsan-ı Kâmil; yeryüzünde Tanrı'nın bilinçli temsilcisidir. Tanışmakta olduğumuz öğretilerde, insanın mekanik bir varlık olmaktan kurtulabileceği, yaşam tarafından yönetileceğine; yaşamı yöneten şuurlu bir varlık haline gelebileceğine inanılmaktadır. Görüldüğü gibi, bu iki düşünce birbirine zıttır. Biri insanı sorumlu tutarken, diğeri insanı sorumsuzluğa itmektedir. Demekki kendimizi gözleyerek mekanikliğimizi, yani günlük yaşantıda meydana gelen olaylara gösterdiğimiz tepkiler ve birbiriyle savaşan benler kitlesinden oluştuğumuz farkına varabiliriz. Bunu ilk başta kabullenmek oldukça zor, ancak bu yapılmadan da amaçlanan şey gerçekleşemez. Yani kendimizi anlamamız mümkün olamaz. Ele aldığımız konuyla ilintili olarak varacağımız tespite göre, insanoğlu uykudadır ve çalışmanın amacını uyandırmaktır. Garip görünsede, insan kendini şuurlu ve kontrol eden bir varlık olarak gördüğü sürece, uykuda kalmaya devam edecektir. Matematiksel olarak yapacağımız bir hesapla gerçekten uykuda olduğumuzu rahatlıkla anlayabiliriz. Örneğin; insanın yaş